

5.4.2020

Květná neděle, domácí pobožnost

Chrudim

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, přátelé v Kristu, zdravím vás na květnou neděli apoštolským pozdravem: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

Už čtvrtou neděli, kvůli vyhlášenému stavu nouze, vás zdravím ze svého domova do vašich domovů. Nemůžeme se vidět tváří v tvář, podat si ruku a usmát se na sebe při setkání v kostele, ale můžeme na sebe navzájem v dobrém myslet. Můžeme se jedni za druhé modlit. Pánu Bohu předkládat a svěřovat nejen svůj život a své starosti, ale také životy a starosti druhých, blízkých i vzdálených. A Pánu Bohu také za sebe navzájem děkovat.

Milí přátelé, máme sice v naší zemi stav nouze a omezení volného pohybu, ale to neznamená, že máme mít nouzi o slova chvály a díky Pánu Bohu. K němu máme přístup bez omezení. Bez roušek a bez ostychu toho využijeme. :-)

Žalm: V uplynulém týdnu mi často přišla na mysl slova žalmu 42. Zdají se mi vhodná, jak k poslední neděli v postu, ke Květné neděli, tak k situaci, v níž se nyní nacházíme.

Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! 3 Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří? 4 Slzy jsou chléb můj ve dne i v noci, když se mne každý den ptají: "Kde je tvůj Bůh?" 5 Vzpomínám na to a duši vylévám v sobě, jak jsem se v čele zástupu brávil k Božímu domu, jak zvučně plesal a vzdával chválu hlučící dav, když slavil svátek. 6 Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jen jemu, své spáse.

Modlitba: Milý Bože, děkujeme za příjemně vlahé jarní dny, za důležitou vláhu pro zemi, pro přírodu. Radujeme se z rašící zeleně, obnovy života. Prosíme, ať takovou vláhou je pro nás Tvé slovo a blížící se velikonoční svátky ať jsou pro nás nadějnou obnovou života, který pramení v Tobě. Znovu a znovu potřebujeme vysvobození ze sevření, ze všeho, co nás sužuje, co nám život užírá. Děkujeme, že Ty k nám znovu a znovu přicházíš jako Zachránce. Prosíme, dej, abychom Tě tak rozpoznali, protože často přicházíš jinak než my čekáme, než my si představujeme. Ty sám také víš, čím jsme obtěžkáni, co neseme, ba možná i vlečeme ve svých srdcích. Vidíš naši přeplněnost sebou samými, vidíš také prázdnotu, naplněnou zbytečností, vidíš osamělost, kterou je těžké unést, vidíš smutek a bolest a bezradnost i nejistotu, i ty nepřiznané, potlačované, které nás tíží o to víc. To všechno před Tebe přinášíme v důvěře, že Ty nás s tím vším přijímáš a neseš a odpouštíš. Děkujeme za to. A prosíme, Kriste, abychom se Tvým pohledem, solidárním a soucítícím, uměli podívat na ty, kdo žijí s námi nebo vedle nás, abychom si všimli, co můžeme s nimi spolu nést. Co můžeme unést a odpustit. Prosíme, uděl nám citlivost svého Ducha. Tobě ke cti a slávě. Amen

Píseň: 631 Nám pomoz, Pane milý, Tvé slovo správně znát

Evangelium podle Matouše, 21/1-9

Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky 2 a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. 3 A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: 'Pán je potřebuje.' A ten člověk je hned pošle." 4 To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka: 5 'Povězte dceři síónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.' 6 Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. 7 Přivedli oslici i oslátka, položili na ně pláště a on se na ně posadil. 8 A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekával ratolesti stromů a stlali je na cestu. 9 Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: "Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!"

Biblický základ ke kázání: Mt 21/6: „Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal.“ Gal 6/2 „Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův“.

V čem je Květná neděle jiná než ostatní postní neděle? - Květná neděle má už přímou souvislost s Velikonocemi, začíná jí tzv. „svatý týden“, je vstupní branou do příběhu Kristova utrpení, smrti a vzkříšení. A myslím, že většině z vás se vybaví právě ten evangelijní příběh o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma na oslátku, zástupy mávajících ratolestmi a volání „Hosana“. Příběh, který nám zjevuje, co Bůh dělá pro naši záchranu: posílá nám Krista tzn. „Spasitele“, Zachránce.

Jak k nám ta Boží záchrana přichází? - Ježíš usedá na osla, na zvíře uvyklé nosit břemena, sám ale také obtěžkán břemenem, které na něj vkládají „zástupy, když volají: „Zachraň, spas, vytrhni nás zlému, dopřej zdaru! Potřebujeme Tě!“ - To všechno je totiž obsaženo v tom hebrejském slovu „Hosana“. Tato všechna očekávání jsou na Ježíše vložena. (Vlastně je to už obsaženo v samotném Ježíšovu jménu, které znamená „Hospodin je spása“ nebo „Hospodin vysvobozuje“).

Ježíš i se svým břemenem usedá na osla. Osel je nosič břemen, ale zároveň nese Božího zachránce, je tedy „christoforos“, ten který nese Krista, Mesiáše. Podle proroka Zachariáše takto přichází světu, lidem, záchrana: v králi, který slouží. Proto Ježíš posílá své učedníky pro osla, aby právě toto demonstroval: že je králem, který slouží. - To je dobrý protimluv: sloužící král; ten, který by nemusel ani hnout prstem, přijímá břemena ostatních, naše břemena. Nese je a unese.

Mě však tentokrát v tomto známém příběhu zaujalo ještě něco jiného, týká se to Ježíšových učedníků. Je tam o nich řečeno, že „šli a učinili, co jim Ježíš přikázal“. Šli, přivedli osla a položili na něj snad to jediné, co měli, své pláště. Jakoby sňali ze svých ramen to, co je tížilo nebo mu odevzdali i to, co je chránilo před chladem noci i žárem dne, svěřili to Ježíšovi, aby to jemu patřilo, aby to s ním (jím) bylo nesené. Doprovázejí Ježíše na té počínající velikonoční cestě, která se stane cestou křížovou, a možná že právě tady se naučí hodně o tom, co znamená následovat. Že to znamená nést světu Krista. Sloužícího krále. Jako ten osel – být „christoforos“ - to znamená ten, kdo nese Krista. Pomáhat druhým s jejich břemeny a sami si nechat pomoci s těmi svými...

Ptáte se jak být nositeli Krista dnes? - Tak, že mu místo oslího hřbetu nabídneme své srdce a budeme sloužit Kristu tím, že budeme sloužit svým bližním. Možná, že jste si ve zpravodajské relaci České televize všimli, že křesťanská organizace s názvem „Armáda spásy“, pomáhající lidem ze sociálně slabých vrstev, která v těchto dnech kromě polévky rozdává i roušky a desinfekci, má ve svém logu slova: „Srdce Bohu, ruce lidem“. Zdá se mi, že i takhle se dají interpretovat, uvádět do života slovo apoštola Pavla: „Jedni druhých břemena neste, a tak plňte zákon Kristův.“

My dnes to slovo „břemeno“ moc nepoužíváme; když nás něco trápí a tíží, říkáme, že „máme s něčím problém“. - Ano, každý máme nějaký svůj problém, větší či menší, tu méně, tu víc patrný. Ale poslední dobou máme společný problém (společné břemeno) všichni. Někdo víc, někdo míň, ale přece všichni cítíme nejistotu, úzkost, obavy z nemoci, kterou nemáme pod kontrolou, a taky a ze zdravotních, hospodářských a společenských důsledků, které to nese sebou. Každý s nás se musí se svým „břemenem“ nějak vypořádat. Ale zároveň, protože jsme navzájem provázáni vztahy s druhými, nějak se naše břemena dotýkají i těch ostatních a jejich břemena se týkají nás. Ať chceme či nechceme, jsme na jedné lodi, jsme si blízko, dotýkáme se navzájem svými životy. V dobrém i ve zlém.

Nezatajím, že jsem ten text o „břemenech, která máme nést jedni druhým“, přidala záměrně k evangeliu dnešní Květné neděle, kdy Ježíšovi učedníci jsou svědky toho, jak světu přichází záchrana skrze sloužícího Krista. I v naší společnosti jsou křesťané obvykle těmi, kdo si na sebe nechají dobrovolně naložit i břemena druhých a kus cesty je nesou. Ráda bych vás tady, bratři a sestry, povzbudila, že na to nejste a nebudete sami, že je to Kristus, kdo nejprve nese nás i s našimi břemeny – a učí nás, dává nám sílu k tomu sdílení, spolunesení druhých. Kdyby tomu tak nebylo, věřte, že už by tady dávno nebyla ani církev. K nesení břemene,

problémů, starostí, tíhy své i toho druhého, není zapotřebí především a jenom fyzické síly a zdatnosti, pevných svalů a silných nohou. Ale také laskavosti, otevřeného, všímavého srdce, vlídného pohledu a ochoty k modlitbě. Bývá pro mě velkou vzpruhou a podporou, když mi někdo řekne: „já se za vás, za tebe, modlím“. - Tak vás chci povzbudit, abyste se za sebe navzájem modlili, zajímali se o druhé, i když se s nimi nemůžete vídat, abyste se povzbuzovali a mysleli i na ty, kteří nemají nikoho, kdo by je povzbudil. Abyste se takto nesli navzájem, v důvěře, že Boží láska v Kristu Ježíši nese – a unese nás všechny. Připojme se dnes, o Květné neděli, k zástupu těch, kdo volají „Hosana! - Potřebujeme Tě, Bože!“

Modlitba: Potřebujeme Tě, Bože, nejen pro sebe, ale také pro naše bližní, kterým bychom rádi pomohli s jejich břemeny a často si nevíme rady; prosíme, ať umíme soucítit s těmi, kdo mají bolest a zármutek a být jim oporou. Prosíme Tě za naše milé a blízké a přátele, ať jsou doma nebo v dálce; prosíme Tě za všechny, kteří slouží lidem jakýmkoli způsobem, za zdravotníky, záchranáře, hasiče, policisty, učitele, za vojáky, za ty, kdo vládnou a na kterých leží břímě rozhodování, prosíme za pracovníky a dobrovolníky Charity, Diakonie, Armády spásy – požehnej službě všech a všichni ať zůstávají ve Tvém opatrování. Všechny nás provázej v příštích dnech a dej, abychom se zase mohli brzy navzájem setkat a slavit Tě společně. Každý a každá osobně se připojujeme k modlitbě, která nás spojuje: „Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.“

Přijměte povzbuzení na cestu do nového týdne

Pán Ježíš praví: Pojdte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“
(Matoušovo evang. 11/,25–30)

Zvěstuji vám Boží požehnání: Požehnán buď Hospodin. On nám dal své Slovo, abychom je poslouchali, on nám zaslíbil své království, abychom měli naději. Žijte, ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, vždyť slovo Boží zůstává na věky, poselství naděje na našich cestách.

Píseň: 426 Tvá, Pane Kriste věc to jet, jež nám zde svěřena

Ohlášení: Přijměte několik informací ze života sboru a církve.

1. Obdrželi jsme dopis od synodní rady, týkající se bohoslužeb a vysluhování svátostí. Najdete jej v příloze.
2. Minulý čtvrtek se konala schůze staršovstva pomocí videokonference. Mimo jiné jsme domluvili, že během příštího týdne dostanete e-mailem nebo do svých poštovních schránek sborový velikonoční dopis s pobožností k velikonoční neděli, přehled o bohoslužbách, přenášených během svátků Českou televizí, a také doporučení ohledně sborových a dalších sbírek, které nyní nemůžeme konat obvyklým způsobem.
3. V pátek začal probíhat úklid kostela a sborových prostorů – v souladu s opatřeními a nařízeními o neshromažďování se, přicházeli bratři a sestry konat úklid jednotlivě. Pokud byste se chtěli v příštím týdnu přidat a pomoci s úklidem, napište nebo zavolejte faráře, poznačí si vás na konkrétní termín.
4. V případě, že byste potřebovali s něčím pomoci vy, můžete se obrátit na farářku nebo členy staršovstva.